

[Gert Petersen.]

stisk kup tilbage, som søgte at bremse denne demokratiske udvikling. Det er jo det, hr. Arne Christiansen, der er sagen i Portugal. Hvis nogen truer demokratiet og har vist, at de truer demokratiet, så er det højrefløjen, så er det fascisterne, på samme måde som tilfældet var i Chile, hvor det desværre lykkedes for dem.

Honoré (Kr.F):

Udenrigsministeren spurgte mig, hvad jeg mente med, at det danske bidrag til FN's udviklingsprogram skulle nedskæres. Jeg tænker her på det notat, som vi modtog om Danmarks statslige bistand til udviklingslandene, hvor der på side 13 står:

„Selv om de danske bidrag til UNDP også vil stige de kommende år, må det forventes, at Danmarks relative andel af de samlede bidrag formindskes“. Og det fortsætter så med uddybningen af disse tanker.

Med særlig interesse har jeg lyttet til hr. Steen Folkes indlæg i denne udenrigspolitiske debat, men jeg søgte forgæves at finde ud af, hvilken dansk udenrigspolitik VS ønsker. Vi fik nogle generelle ting over temaet, og jeg må sige det af flere forskellige partier temmelig fortærskede tema, der hedder kapitalismens krise og imperialismen. Så fulgte en fordømmelse af EF, en fordømmelse af staten Israel, en fordømmelse af sikkerhedskonferencen, en fordømmelse af dansk udviklingsbistand osv. osv. Jeg gad vidst, om hr. Steen Folke overhovedet kunne have nævnt nogle internationale organer, der ikke ville have pådraget sig samme fordømmelse. Ja men hvad har disse generelle fordømmelser med dansk udenrigspolitik at gøre? VS synes for mig at se at sige: udenrigspolitik er vi, dvs. VS, simpelt hen imod alt. Man kunne også sige det på en anden måde: efter dette indlæg at dømme har VS overhovedet ikke nogen udenrigspolitik. Der er ikke givet nogen anvisning på, hvordan denne konkrete stat, Danmark, eller for så vidt andre stater skal forholde sig til hinanden.

Hr. Steen Folke slutter sit indlæg med at sige, at dette er en anden form for udenrigspolitik end den, der debatteres normalt herinde. Ja, det tør antydes. Hr. Steen Folke siger, at VS støtter en udenrigspolitik, der føres på lønarbejdernes betingelser. En så-

dan statslig politik vil først blive mulig, når lønarbejderklassen afskaffer den borgerlige, kapitalistiske stat og opretter et socialistisk samfund. Ja men det er jo endnu ikke sket i Danmark, og det vil altså sige, at enhver form for udenrigspolitik, uanset hvilken, vil gavne kapitalistiske interesser og skade lønmodtagerne, altså kan VS ikke give nogen form for anvisning på, hvordan vi skal føre udenrigspolitik i Danmark nu. Med andre ord, VS har ingen udenrigspolitik. VS vil ikke være med til at forøge den kapitalistiske danske stats udviklingsbistand. Så ved vi det.

Ib Nørlund (DKP):

Jeg ville så forfærdelig gerne være venlig over for udenrigsministeren. Det kan have sine besværligheder, men jeg må da vel takke for, at han gav visse svar på nogle af de spørgsmål jeg stillede, og jeg vil da godt kreditere ham for at gennemføre den boykot af Pariserklubben, som vi som sagt opfordrede til for et år siden, ligesom der kan være enkelte andre, mindre ting, som kan noteres positivt. Men nu kender jeg jo udenrigsministeren, fra før han blev ophøjet til den excellente højde, hvor han nu befinder sig, og kender ham godt nok til at vide, at når han bliver uartig, er det, fordi han er i bekneb for argumenter. Det går bare ikke. Det rækker ikke så langt. Det passer egentlig heller ikke rigtigt til det nuværende arbejde. Det, som udenrigsministeren er blevet stillet over for fra min side, er et synspunkt vedrørende udenrigspolitikken, et velunderbygget synspunkt, i hvert fald et argumenteret synspunkt, som jeg naturligvis har mulighed for og ret til at føre frem her i salen med samme ret, som udenrigsministeren fremfører sine opfattelser.

Over for et sådant synspunkt kan udenrigsministeren ikke klare sig med bare at gøre det til mit eller til, at jeg ikke har lært og glemt, eller hvad det nu hed alt sammen, over for det klarer man sig ikke med at række tunge, og det bør udenrigsministeren erindre sig. Måske har han lært for lidt. Han har jo også optrådt i udenrigspolitiske diskussioner i knap så bevægelig en form, som han i dag lægger an.

Ikke desto mindre kom han ind på nogle af de spørgsmål, som jeg havde stillet som sagt, men jeg fik ikke svar på dem alle